

**ВИКОНАВЧА ДИРЕКЦІЯ ФОНДУ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ З ТИМЧАСОВОЇ
ВТРАТИ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ**

ЛИСТ

від 17.01.2015 р. N 2.4-17-92

Виконавчим дирекціям відділень Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

У зв'язку із прийняттям Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування та легалізації фонду оплати праці" від 28.12.2014 р. N 77, яким викладено у новій редакції Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності" Виконавча дирекція Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності для уникнення неузгодженості дій робочих органів Фонду щодо застосування в роботі норм Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування" від 23.09.1999 р. N 1105 (далі - Закон N 1105), повідомляє наступне:

1. По страховим випадкам (допомога по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд

за хворою дитиною), допомога по вагітності та пологах, допомога на поховання), які настали до 31.12.2014 р. включно, при визначенні права на матеріальне забезпечення та його розміру необхідно керуватися нормами Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням" від 18.01.2001 р. N 2240.

2. Для страхових випадків (допомога по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною), допомога по вагітності та пологах, допомога на поховання), які настали з 01.01.2015 р. необхідно застосовувати норми Закону N 1105.

3. У зв'язку із внесенням змін Законом України "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" від 28.12.2014 р. до Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" від 28.02.1991 р. N 796 (далі - Закон N 796), було скасовано норми статті 23 Закону N 796, а саме: компенсації та пільги громадянам, віднесеним до категорії 4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, зокрема, виплату допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати незалежно від страхового стажу, що призвело до неузгодженості норм статті 24 Закону N 1105 з нормами Закону N 796.

До приведення у відповідність норми Закону N 1105 в частині надання пільг громадянам, віднесеним до категорії 4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, зазначених у пункті 5 частини першої статті 24 Закону N 1105, при визначенні розміру допомоги по тимчасовій непрацездатності таким особам, слід керуватися наступним.

Відповідно до частини другої статті 31 Закону N 1105 для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) застраховані особи додають копії відповідних посвідчень або інші документи, які підтверджують право на пільгу. Тобто, для осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи таким документом є копія посвідчення потерпілого від Чорнобильської катастрофи певної категорії, в якому зазначено, що пред'явник посвідчення має право на пільги і компенсації, встановлені Законом України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи".

Враховуючи те, що з 01.01.2015 р. статтю 23 Закону N 796 виключено, пільга щодо виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої

заробітної плати незалежно від страхового стажу, визначена пунктом 5 частини першої статті 24 Закону N 1105, особам віднесеним до категорії 4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, за страховими випадками які настали з 01.01.2015 р., не надається.

4. Частиною четвертою статті 19 Закону N 1105 визначено те, що застраховані особи, які протягом дванадцяти місяців перед настанням страхового випадку за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше шести місяців, мають право на матеріальне забезпечення відповідно до цього Закону в таких розмірах:

1) допомога по тимчасовій непрацездатності - виходячи з нарахованої заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески, але в розрахунку на місяць не вище за розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом у місяці настання страхового випадку;

2) допомога по вагітності та пологах - виходячи з нарахованої заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески, але в розрахунку на місяць не вище двократного розміру мінімальної заробітної плати та не менше за розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом у місяці настання страхового випадку.

Вищезазначена норма Закону N 1105 застосовується у вигляді обмеження визначеної на загальних підставах суми допомоги у розрахунку на місяць, якщо на момент настання страхового випадку застрахована особа не набула сумарно у дванадцятимісячному періоді, що передує страховому випадку, шестимісячний страховий стаж.

У свою чергу, страховий стаж для реалізації норм частини четвертої статті 19 Закону N 1105 визначається відповідно до вимог статті 21 Закону N 1105 за даними персоніфікованого обліку відомостей про застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування. Такий розрахунок повинен робити страхувальник на підставі даних Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, наданих застрахованою особою у вигляді довідки Пенсійного фонду України.

5. Частиною п'ятою статті 32 Закону N 1105 передбачено граничні строки набуття права на матеріальне забезпечення, визначене статтею 20 Закону N 1105, застрахованих осіб та отримувачів допомоги. Так, матеріальне забезпечення виплачується, якщо звернення за його призначенням надійшло не пізніше дванадцяти календарних місяців з дня відновлення працездатності, встановлення інвалідності, закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, смерті застрахованої особи або члена сім'ї, який перебував на її утриманні.

Ця норма діє з 01.01.2015 р. незалежно від дати настання страхового випадку.

Слід зазначити, що дванадцятимісячний період відлічується від закінчення страхового випадку для випадків тимчасової непрацездатності та вагітності та пологів, а у випадку смерті - від дня смерті зазначеного у свідоцтві про смерть від першого числа місяця, наступного за тим, у якому настала відповідна подія (відновлення працездатності, встановлення інвалідності, закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, смерті застрахованої особи або члена сім'ї, який перебував на її утриманні). Для обчислення періоду 12 календарних місяців беруться цілі місяці з 1 по 31 (30 або 28 (29) для лютого) число.

В. о. Директора

Т. А. Нагорна